

Veldwachter Thies

(GENDARMEN-MUCKL)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VELDWACHTER THIES - GENDARMEN-MUCKL** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Thies – al een eeuwigheid geleden in het dorp aangesteld als veldwachter, en inmiddels in de dienst vergrijsd

Heleen – zijn echtgenote, haar best doende hem daarbij op gepaste wijze te vergezellen

Kees – kastelein van de dorpskroeg en uitvinder van een gefingeerde bezigheidstherapie voor hun gefrustreerde veldwachter

Annemie – zijn vrouw, die daarbij, naar later blijkt terecht, haar vraagtekens zet

Froukje – hun beider dochter, in de heerlijke omstandigheid verkerend, over niets anders hoeven te dromen dan haar ophanden zijnde huwelijksdag

Evert – haar gelukkige uitverkorene, maar tegelijkertijd ook op de eerste rij zittend om Thies een oor aan te naaien

Joop – vriend van Kees en Evert; geen groot licht, maar eveneens het beste met Thies voorhebbend

Vernooi – dorpsleraar, met een warm hart voor Froukje, maar uiteindelijk van een koude kermis thuiskomend

Coba – oud besje, maar nog kwiek en levendig in het openbare dorpsleven staand

DECOR:

Het verhaal speelt in een cafélokaliteit, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt, voor zover noodzakelijk, beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links is de deur naar de keuken. In de korte kant rechts de deur naar alle andere vertrekken in huis. In de brede achterwand de ingang deur van het café. Achter rechts is een hoekbank gesitueerd, of, als dat bezwaarlijk is, een tafel met losse stoelen. In dezelfde hoek is een raam, waardoor iemand gemakkelijk in en uit kan klimmen, en de bank, of 'n stoel, dan tot op- en afstapmogelijkheid heeft. Genoemd raam zit in de korte kant rechts achteraan, zodat iemand in het café een ander vanuit de verte kan waarnemen. In de hoek links achter is een soort nis, waarin het beeld van de een of andere ondefinieerbare heilige. Plaatsing van de tapkast, tafeltjes en stoelen, kan naar eigen goeddunken, afhankelijk van de mogelijkheden ter plekke.

EERSTE BEDRIJF

Thies: *(in uniform, zit droefgeestig bij 'n glas water, aan 'n tafeltje voor zich uit te staren, met 'n zucht)* Jajaaaa.

Kees: *(achter de tapkast bezig)* Alsjeblieft, Thies, de dag is nauwelijks begonnen en dan zit jij al met 'n gezicht als een oorworm. Zal ik je dan tenminste 'n glas bier brengen?

Thies: Ik ben in dienst.

Kees: Hoe dan en waar dan? Ik kan niet zien, dat je met 't een of ander bezig bent.

Thies: Dat is toch het hele eiereten! Ik ben gedoemd tot absolute onledigheid! Hier zal nou eens nooit iets gebeuren. Ik ben totaal overbodig. Niemand weet, dat ik er nog ben.

Kees: Zolang je iedere maand je salaris krijgt, kan 't jou toch zeker worst wezen.

Thies: maar dat is toch geen leven zo. Als er dan tenminste eens 'n moord gepleegd werd. Maar zelfs dát is me niet gegund.

Kees: Nou zeg, daar hoef je echt niet op te rekenen. Hier is al in geen honderd jaar iemand om zeep gebracht. Misschien is 't wel nóg langer geleden. Gemoord wordt er alleen in Chicago en omgeving, maar dat is een heel eind hiervandaan. Ja, en dan nog op de tv, maar dan heb je het ook gehad. *(Thies is inmiddels opgestaan om even door het raam te kijken)* En, is daar iets te zien?

Thies: Nee, ik heb alleen even naar m'n fiets gekeken, maar hij staat er nog. Niet eens die wordt gestolen. Dan had ik tenminste achter de dader kunnen aangaan. *(is weer gaan zitten, moedeloos)* Ik zeg je, Kees, deze jongen bestaat niet meer. Ze hebben me vergeten.

Kees: Wat klets je nou? Als je niet meer bestond, zouden ze je ook geen geld meer sturen.

Thies: Maar nu vraag ik je: waar ter wereld hebben ze nog een veldwachter? Dat is toch nog een overblijfsel uit de vorige eeuw. In iedere grotere plaats hebben ze tegenwoordig een groeps-bureau, waarnaar alle politiezaken uit de kleine omringende plaatsjes worden doorgeleid. Maar mij laten ze hier maar doelloos zitten.

Kees: In plaats dat je blij bent, dat het hier zo rustig is.

Thies: Jij hebt makkelijk praten. Jij staat niet voor het probleem hoe je een achturige werkdag moet stuk krijgen met nietsdoen.

Kees: *(vrolijk)* Hier bij mij in de kroeg natuurlijk!

Thies: *(honend)* O ja, en dan alleen maar water drinken.

Kees: Ben je toch zelf schuld.

Thies: O nee, vriend, dan ken je me niet. Ook als ik op een vergeten post sta, ben en blijf ik nog steeds de ambtenaar, die z'n plicht kent.

(opstaand) En daarom zal ik ook maar weer m'n rondjes gaan draaien. Er "zou" eens iets kunnen gebeuren, en dan moet ik toch meteen ter plekke zijn.

Kees: Zoals verleden jaar, toen die maniak uit de stad de haan van Moeke Mertens morsdood reed. Dat was toch wat, of niet soms? Maar het nare met jou is, dat je nooit tevreden bent.

Thies: (honend) In 'n heel jaar slechts één haan. Laat me niet lachen. (droefgeestig af via midden) Maar kom, dan ben ik weg. Tot later.

Kees: Zo gaat dat niet langer met Thies. Als die geen zinvol werk krijgt, gaat hij aan zichzelf ten onder.

Annemie: (inmiddels op uit rechts, met boodschappentas) Met wie sta je te praten? Er is toch niemand.

Kees: Thies was er net weer eens en die begint langzaam door te draaien.

Annemie: Hoe kan dat nou? Hij heeft de hele dag niets te doen.

Kees: Juist daarom. Dat is het probleem.

Annemie: Begrijp ik niet. Ik draai ook door, maar juist, omdat het werk me boven m'n hoofd groeit.

Kees: Och kom, wat zou jij nou veel te doen hebben?

Annemie: (verontwaardigd) Dat is toch wel... Ik doe nota bene het hele huishouden! Ik doe...

Kees: (aanvullend, op rechts doelend) Die twee bedden daar.

Annemie: (kwaad) Ik zal voortaan niets meer doen, dan kom je er vanzelf wel achter wat ik gedaan "heb"! En dat ik er jaar in jaar uit voor zorg, dat meneer driemaal daags aan tafel kan, zal hem ook wel ontgaan zijn.

Kees: Ja zeg, dat behoort toch zeker tot de vanzelfsprekende taak van elke huisvrouw!

Annemie: (steeds kwader) En al die andere vanzelfsprekende dingen zie je dan gemakshalve gewoon even over het hoofd, nietwaar? Maar dit kan ik je vertellen: als jij op deze manier blijft doorgaan met het bagatelliseren van het vele werk, dat ik doe, ben ik hier binnen de kortste keren vertrokken en kun je in je eigen vet gaarkoken! (met tas af via midden)

Froukje: (met 'n boterham op uit links, kauwend) Gossie zeg, waarom is ma zo over haar toeren? Ik kon haar horen tot in de keuken.

Kees: Als ik dát wist. Misschien dat ik per ongeluk het een of ander onbetekenend woordje gebruikt heb, dat haar in het verkeerde keelgat is geschoten. Wie zal het zeggen.

Froukje: Dat zou Evert met mij niet hoeven te proberen.

Kees: Wat?

Froukje: Zo met me om te springen als jij met ma.

Kees: Voordat jezelf getrouwd bent, kun je over dat soort dingen nog niet meepraten.

Froukje: Nee, dat zal wel. Maar eh, als Evert komt, geef je maar 'n gil.

Kees: Het was vannacht anders al na twaalven, toen jullie afscheid namen. Was dat nog niet lang genoeg? Wat moet je dan nu alweer van 'm?

Froukje: *(steekt laatste stukje boterham in d'r mond)* Jeetje, pa, we houden van elkaar en hebben ons elke dag weer iets nieuws te vertellen. *(vrolijk terug in links)* Helemaal in tegenstelling natuurlijk tot jou en ma.

Kees: Brutaal nest!

Joop: *(op via midden)* Hoi Kees. Doe me 'n biertje, jongen, het is weer bloedheet vandaag. En Evert zal er ook wel zo zijn.

Kees: Goed, dat je gekomen bent, Joop. Kunnen we meteen eens overleggen hoe we Thies gaan helpen.

Joop: Is hij dan ziek?

Kees: "Nog" niet. *(tikt met vinger tegen z'n voorhoofd)* Maar hierboven zou het wel eens kunnen misgaan met 'm. Een en al depressiviteit, zeg ik je. Hij lummelt alleen nog maar zo'n beetje rond. Echt om medelijden mee te krijgen.

Evert: *(op via midden)* Wie lummelt er rond?

Kees: Jij met Froukje, bij de huisdeur. Ik heb jullie wel gehoord vannacht.

Annemie: *(op via midden, met volle boodschappentas, kort)* Goedemorgen. *(af in links)*

Evert: *(tot Annemie)* Hallo zeg, ook goedemorgen.

Joop: *(tot Evert)* Kees zegt, dat het niet goed gaat met Thies. De...depro.... Wat is ie ook alweer, Kees?

Kees: Depressief. In goed Nederlands: zwaarmoedig.

Evert: Thies? Zwaarmoedig? Waarom?

Kees: Omdat hij al sinds jaren niets te doen heeft en zich overbodig voelt.

Evert: Niets te doen? Zo goed zou ik het ook wel eens willen hebben.

Joop: Het is eigenlijk te gek, zeg nou zelf. Je erover beklagen, dat je niets te doen hebt.

Kees: Ja ja, maar ik kan me voorstellen, dat zoiets op den duur toch eigenlijk niet meevalt. Hij lijkt me hetzelfde, als iedere dag taart te moeten eten, totdat je er misselijk van wordt.

Joop: *(met vies gezicht)* Taart, zwijg me erover. Geef me liever 'n biertje, ik sterf van de dorst. Zo'n hitte hebben we al in geen jaren meer gehad.

Evert: Mij ook een.

Kees: *(men ziet het idee bij 'm opkomen, terwijl hij tapt)* Zeg mannen, dat schiet me net te binnen: ik las vanmorgen in de krant, dat het, vanwege de nu al zolang aanhoudende hitte en het daarmee gepaard gaande zakken van het grondwaterpeil, verboden is de tuin te sproeien. Dat zou toch iets voor Thies zijn! Kan hij controleren of dat verbod ook door iedereen wordt nageleefd.

Joop: Och kom man, dat is toch geen werk voor een veldwachter.

Evert: Zeg dat niet. Verordeningen zijn er om nageleefd te worden. En wie moet dat soort dingen in het oog houden? De politie!

Joop: Nou ja, als je het zo bekijkt.

Kees: *(kijkt door het raam)* Moet je zien, daar staat hij weer 'n praatje te maken met Jeltje de Waal. Kan ik 'm net zo goed even roepen. *(trekt het raam open, schreeuwt)* Thiehies, heb je 'n moment? *(raam dicht)* Hij komt eraan.

Joop: Het zal me benieuwen hoe hij daarop reageert.

Evert: Heel gewoon. De kwaadste is het beslist niet.

Thies: *(gehaast op via midden, verwachtingsvol)* Ja? Is wat?

Kees: *(tot Joop en Evert)* Leggen jullie het hem uit. Ik moet vlug even naar de keuken, een paar plooitjes gladstrijken, anders heb ik de rest van de dag geen leven meer. *(af in links)*

Evert: Thies, moet je luisteren. We zitten nu toch echt wel verlegen om jouw hulp zeg.

Thies: *(enthousiast)* Dat meen je niet! Vertel op man!

Joop: Het gaat om die verordening met betrekking tot het zakken van het grondwaterpeil.

Evert: Vanwege de aanhoudende droogte, begrijp je? En nu zijn we van mening, dat het geen kwaad kan, als iemand in de gaten zou houden, dat die verbodsbepaling ook in acht wordt genomen.

Thies: *(niet-begrijpend)* Je bedoelt, dat ik het grondwaterpeil in de gaten moet houden?

Evert: Nee Thies, waar jij op moet letten is, dat de mensen, tegen het verbod in, niet tóch hun gazon, planten en bloemen gaan besproeien en zo ons kostbaar water verspillen.

Joop: Of hun heilige koe gaan wassen. *(schijnheilig)* Denk je, dat je daar wat tijd voor kunt vrijmaken?

Thies: Nou ja, regels zijn er natuurlijk om opgevolgd te worden, en tijdens mijn dagelijkse rondgang zal ik wel een oogje in het zeil houden. Maar eh, als iemand staat te spuiten, wat moet ik dan doen?

Joop: De kraan dichtdraaien, wat anders?

Evert: Jij bent een vertegenwoordiger van de wet, dus grijp je in.

Thies: Aha, dan grijp ik in. *(meer in zichzelf)* Hopelijk weet ik nog hoe dat gaat. *(af via midden, mompelend)* Ik heb al in geen eeuwigheid

meer ingegrepen.

Joop: Als dat maar goed gaat. Die is een dergelijke optreden toch helemaal ontgroeid.

Evert: Ach wat, als 't hem maar helpt. En dan heb ik nóg 'n idee. Weet je, we zouden best een paar kleine onschuldige misdaadjes kunnen organiseren. Niets ernstigs, maar net genoeg om hem bezig te houden.

Joop: Maar hier gebeurt toch nooit iets.

Evert: Ik zei organiseren, Joop. We moeten iets laten gebeuren.

Joop: En wat bijvoorbeeld?

Evert: (*nadenkend*) Bijvoorbeeld eh... nou ja, daar zal men eens over moeten nadenken.

Joop: Och kom man, dat is toch onzin.

Evert: Je moet gewoon je hersens gebruiken. In het leven zijn het doorgaans de kleine dingen, die van van doorslaggevende aard zijn.

Joop: (*trionfantelijk*) Ha, dan heb ik ook al iets! Een paar dagen geleden heeft mijn vrouw een deuk in de auto gereden, omdat ze de schuurpoort miste. En nu maak ik Thies wijs, dat iemand anders de auto heeft aangereden en hij de dader moet zoeken.

Evert: Maar, als ik het goed begrepen heb, is er immers geen dader.

Joop: (*ogen ten hemel*) Evert, telkens als jij geacht wordt iets te begrijpen, begin ik twijfels aan jouw intelligentie te krijgen.

Froukje: (*op uit links, nog achter zich sprekend*) Allé pa, stel je niet aan en kom nou! (*helemaal op*) Ha, Evert, je bent er al?

Joop: Froukje, je moet nog maar eens goed nadenken, of je met die wilt trouwen, want in de bijbel staat over dat soort mensen geschreven: "Zalig de tragen van geest".

Evert: (*tot Joop*) Het is, dat uitgerekend "jij" dat zegt, anders zou ik er ook nog kwaad om worden. (*bij Froukje*) Hallo, liefje. (*bezorgd*) En, wat kijk je chagrijnig. Is er iets?

Froukje: Je weet toch, als pa en ma het met elkaar aan de stok hebben, ben ik altijd het kind van de rekening.

Kees: (*op van links, bloedende vinger omhoog houdend*) Alsjeblieft zeg, zoek verbandmateriaal! Moet ik soms doodbloeden?

Froukje: Laat ma dan ook de worst snijden, als je het zelf niet kunt.

Kees: Kan ik er iets aan doen, dat ze staakt? En duurt het nu nog lang, voordat ik verbonden word?

Joop: (*spottend*) Owee, heeft Keesje zich in z'n vingertje gesneden?

Kees: (*woedend tot Joop*) Als je... (*dan tot Evert*) En waag het niet daar nog iets aan toe te voegen, jij! (*Froukje heeft inmiddels verband uit de kast gehaald en is bezig hem te verbinden*) Niet zo dik zeg, ik moet ook nog 'n glas kunnen vasthouden! En niet zo strak! Denk je soms,

dat ik geen gevoel heb?

Froukje: O nee zeg, men zou haast kunnen gaan denken, dat je een hele arm geamputeerd hebt.

Kees: En aan je moeder kun je doorgeven, dat ik, als ze niet onmiddellijk aan het eten begint, de tent gewoon sluit.

Froukje: Dat kun je haar beter zelf zeggen, pa. En dan het liefst op een beetje vriendelijker toon, dan zal ma zich beslist coöperatief tonen.

Joop: Coöperatief. Dat is pas een deftig woord zeg. *(tot Evert)* Hetgeen weer een bevestiging is van mijn mening, dat Froukje jou qua intelligentie toch wel de baas is.

Evert: *(dreigend naar hem toe)* Jij...! *(draait weer terug)* Meer zeg ik niet.

Kees: Welja, een robbertje vechten kan er ook nog wel bij. Als jullie de tent hier maar heel laten... Aaaaah, die vinger klopt! Veel te strak verbonden.

Froukje: Je moet 'm omhoog houden, pa, dat is beter. *(Kees steekt hem omhoog)* Zo hoog hoeft ook weer niet.

Evert: *(spottend)* Als op school.

Joop: *(grijnzend)* Wat moet je Keesje? Zeg het maar tegen de juf.

Kees: *(kwaad)* Dan ga ik nog liever naar m'n vrouw. Die is weliswaar humeurig, maar niet knettergek! *(in links af)*

Froukje: *(hoofdschuddend)* Jullie zijn net twee kleine kinderen.

Evert: Goh, als je niet eens meer 'n grapje mag maken. *(zit ergens, steekt z'n hand uit)* Kom.

Froukje: Wat wil je?

Joop: Moet je dat nog vragen?

Evert: Dacht ik toch ook. Maar pottenkijkers hebben we er in elk geval niet bij nodig.

Joop: Dit is een openbare gelegenheid en als jullie willen hossebossen, moet je maar ergens anders heengaan. Ofschoon het me, eerlijk gezegd, niet stoort.

Evert: Dat doe jij me, "eerlijk gezegd", ook niet, want je bestaat niet eens meer voor me. *(tot Froukje)* En, honnepon, wat is vanavond?

Joop: Zoals het er nu naar uit ziet: vollemaan.

Froukje: Niets is, omdat ik vanavond naar de repetitie van het zangkoor moet.

Evert: En daarna?

Joop: Op dat tijdstip gaat een meisje van nette familie naar bed.

Evert: Bemoei jij je daar niet mee, praatjesmaker!

Froukje: Joop heeft gelijk. En morgen komt immers weer 'n dag.

Evert: Wat is toch gaande met je?

Froukje: Niets is gaande, maar ik heb nog het een en ander te doen, en

jij zit me van m'n werk af te houden.

Evert: Waarom ben je vandaag toch zo... zo onhandelbaar?

Joop: Misschien dat ze toch eens begint na te denken over het gebrek aan geestelijke harmonie in jullie verhouding.

Froukje: *(af in links, vrolijk)* Wie weet.

Evert: Zeg, ben jij nou helemáál belazerd? Door jouw stomme opmerkingen raakt Froukje nog in de war.

Joop: Ik bedoel het toch alleen maar goed. Weet je, het huwelijk functioneert niet, als de vrouw haar man geestelijk de baas is. En ik weet waar ik het over heb, dat mag je me gerust geloven.

Evert: In jouw geval ben ik daar zelfs heilig van overtuigd, maar bij Froukje en mij is dat anders. Oké, ze heeft na de basisschool nog een paar jaar verder gestudeerd, maar daarom zal ze zich heus niet gaan inbeelden de wijsheid in pacht te hebben.

Joop: *(wijsgerig)* Ja ja, bij vrouwen weet je het maar nooit.

Evert: Man, van zoiets kan ik nou echt pissig worden.

Joop: Och kom, Evert, dat is toch niets om je over op te winden.

Evert: Als ik de pee in heb, dan heb ik de pee in. *(draait zich gekrenkt af)*

Joop: Voor mijn part. Dan heb je maar de pee in. *(kijkt net zo gekrenkt)*

Coba: *(kwaad op via midden)* Kom mee, jij! Ik blijf niet voor de deur staan!

Thies: *(achter haar op)* Commandeer jij je hond, en blaf zelf!

Coba: Hoe haal jij, schertsfiguur van 'n diender...

Thies: *(schamper)* O ja, toe maar, ook nog beambtenbelediging.

Coba: Hoe haalt zo'n schertsfiguur als jij het in z'n hoofd, mijn kleine Loetje zó aan z'n oor te trekken, dat het opgezwollen en rood als 'n tomaat is?

Thies: Omdat die kleinzoon van jou een aankomende crimineel is. Ik heb alleen dát gedaan, wat jij allang had móéten doen!

Coba: *(dreigend)* Luister, vriend, ik kan mijn Loetje best wel alleen tot crimineel opvoeden, daar heb ik jou echt niet bij nodig!

Joop: Zeg Thies, wat heeft Loetje dan uitgevreten, dat zelfs "jij" je genoodzaakt voelde in te grijpen?

Thies: De hele bushalte heeft het schoelje vol gekliederd met verf!

Coba: Het is nu eenmaal een artistiek aangelegd joch. Op school was zijn beste cijfer altijd dat voor tekenen.

Thies: Was hij daar dan maar gebleven, in plaats van andermans eigendommen te beschadigen.

Coba: Noem jij dat beschadigen? Nu ziet dat dooie hokje er tenminste 'n stuk vriendelijker uit. Maar goed, als het moet, zal ik 't wel met 'n lap en wat terpentijn schoonvegen, heb jij ook je zin. Maar ik

waarschuw je, als ik je er nog eens op betrap...

Thies: (*onderbrekend*) O nee, "ik" waarschuw "jou"! Als ik dat vroegwijze misbaksel nóg een keer betrap, kan hij het wel schudden! Criminele neiging van jeugdigen moeten in de kiem gesmoord worden. Alleen zo kunnen toekomstige misdaden voorkomen worden!

Coba: En zo is het wel genoeg, ja! Mijn kleinzoon is geen misdadiger!

Thies: Nóg niet! (*voldaan*) Dankzij mijn vroegtijdig ingrijpen!

Coba: (*met wegwerpgebaar*) Aan zo'n over het paard getilde hansworst maak ik geen woorden meer vuil. Zeg, Joop, goed dat je er bent, kun je me vlug even naar het station rijden. (*doelt op Thies*) Door die daar heb ik ook nog de bus gemist.

Joop: Ik ben wel met de tractor.

Coba: Maakt me niet uit. Als het maar vlug gaat.

Thies: (*in postuur*) Moment even. Jij bent dus van plan Coba naar het station te rijden?

Joop: Ja. Hoezo?

Thies: Heb je dat al vaker gedaan?

Joop: Natuurlijk. Waarom niet?

Thies: Aha. En, Coba, geeft je hem iets voor die wijze van vervoer? Ik bedoel, betaal je hem ervoor?

Coba: Ik stop hem wel eens wat toe, ja. Voor niets gaat de zon op.

Thies: (*streng tot Joop*) M'n beste meneer Molenaar, je weet toch zeker wel, dat zoiets valt onder de wet personenvervoer?

Joop: Als jij dat zegt, zal het wel zo zijn. En?

Thies: Stel nu eens voor, dat Coba van de tractor valt, wat dan?

Joop: Dan staat ze toch zeker weer op.

Coba: Ik ben er nog nooit vanaf gevallen. Zo'n onzin!

Thies: Ik heb gezegd "als". (*tot Joop*) En ben je dan verzekerd?

Joop: Logisch ben ik verzekerd.

Thies: Maar niet voor "personen". En dat is het cruciale punt! Joop Molenaar, ik verbied je hierbij, met onmiddellijke ingang, mevrouw Coba, of wie dan ook, nog ergens naartoe te rijden. Is dat duidelijk?

Joop: Hé zeg, ben jij soms op je hoofd gevallen?

Thies: (*dreigend*) Joop Molenaar, let op je woorden?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto